

qui gentilitios mores profus non exerit, & in fide non sit sufficienter instructus.

DECIMUMSEXTUM, ET ULTIMUM QUODAM ANNO, & quomodo dictum Decretum exequendum sit, in ea parte, quae est tenoris sequentis. Et demum quia ex librorum de falsa Religione, & de rebus obsecantibus, & superstitionis tractantium lectura, venenum, ut plurimum ferpere solet ad Cor Fidei, quo non minus Fidei puritas offenditur, quam mores corumpuntur, magnopere commendantes zelum, ac studium Missionariorum, qui libros Sacram Ecclesiae Catholicae doctrinam, verumque Sacram monumenta continentibus, pro Indorum Christianifidelium eruditione, in linguam Malabaricam, seu Tuluicam transludere, vel novos pro illorum commodo, & institutione composuerunt, istem Christianifidelibus expresse interdicimus fabulosos Gentilium libros, eosque legere, & retinere prohibemus, sub poena Excommunicationis latae Sententiae, nisi prius habita licentia Parochi, seu Missionarii Curam Animarum exequentis, quorum prudentia committimus facultatem super hoc dispensandi, & libros (si qui forte sunt) noxia superstitione vacuos, & nihil contra bonos mores tractantes, pro Christianiorum usu seligendi, eorumque lecturam permittendi.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum esse Decretum Eminentissimi Cardinalis de Tournon.

Quibus dabitur, & eorum resolutionibus Nobis per Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Damiatinensem, Congregationis Sancti Officii Assessorem, relatis Resolutionibus istas plene approbantes, cuncta ea, quae iuxta eorum tenorem committenda, aut moderanda, vel declaranda, ac in nonnullis remittenda visa sunt, respiciendo confirmavimus, moderavimus, declaravimus, & in nonnullis remissionis Quocirca, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Vobis injungimus, ut mandamus, ut pro singulari vestra in Nos atque hanc Sanctam Sedem reverentia, quaecumque per haec nostras Literas ab Apostolica Auctoritate plenitudine, vel confirmata, vel decreta, aut praescripta sunt, sanctissime custodiatis, atque ab omnibus servanda studiosissime curetis: Obsecrantes Vos Domino pro viscera misericordiae Dei nostri, ut Conservetis jam semotis, & in Indis tandem aliquando, atque animi nostri sensibus concordas, studia, & labores vestros in Animarum salutem, quae praestantissimum vestre vocationis est finis, pro viribus conferatis: Atque Vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Apostolicam benedictionem peramanter impartimur. Datum Romae apud S. Mariae Majorum sub Annulo Piscatoris die xxxv. Augusti MDCCXXXIV. Pontificatus nostri anno quinto.

§. 15. Post diuinam accuratamque factorum atque rationum in utramque Partem disceptationem, post tam solemne denique causae iudicium, in magnam spem venerat Apostolica Sedes, non secus ac Romae litigis finis erat impositus, ita & in Indis tandem aliquando a discordiis abusibusque cessaturum in; cum praesertim, qui Decretum impugnauerant, sive illius aequitate cognita, seu moderantibus, declarationibus, & relationibus iam imperatis satis sibi factum existimantes, non solum aequo animo illud recepissent, sed fidem quoque suam obligassent, se omnino operam daturus, ut quaecumque in Literis Apostolicis essent praescripta, integre executioni mandarentur. Huc accedebat, quod Apostolica Sedi non fama solum, sed certis gravissimisque testimoniis allatum erat, publicatas iam fuisse Pontificias Literas, & subscritas ab omnibus Missionariis, & mutuum inter Partes perfectae communionis, atque concordiae vinculum redintegratum, quod multis annis, non sine ingenti Missionum damno, inter illas fuerat interruptum.

§. 16. At tam felicibus initiis conceptum gaudium statim evanuit; tristissimum siquidem nuntius quam certissime Sedi Apostolicae allatus est, Missionarios scilicet, qui Cardinalis Turnonii Decretum impugnauerant, non obstantibus Clementis XII. Literis Apostolicis solemni formula ab eis acceptatae, publicatissimae, damnatos tamen ritus ac caeremonias iuxta eandem Literarum praescriptum minime aboleri posse, tantum sibi licentia sumere, ut eos eaque adhuc nunc permittere & retinere non dubitarent. Cumque de tandem dilata ab eis obedientia in

dies fama increbesceret, praefatus Clemens Papa XII., ut debitum Pontificis mandatis obsequium, & observantiam vindicaret, certamen redderet in posterum eorum, quae in praedictis Pontificis Literis mandabantur, executionem, alteris in simili forma Brevis datis die xiii. Maii anni MDCCXXXIX. Apostolicis Literis, earum Regionum Episcopis, & Missionariis praecipit iterari, gravioribus etiam penis impositis, ut nedum exactissime servarent, quae in suis praemissis Literis mandabantur, sublata cullibet fecus interpretandi facultate, verum ad id illico se adstringerent solemni iurejurando interposito, iuxta formulas respective eisdem praescriptas. Literae in forma Brevis sunt sequentis tenoris.

§. 17. Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Episcopis, & Apostolicis Missionariis in Regnis Indiarum Orientalium Madurensi, Massurensi, & Carnateusi.

CLEMENS PAPA XII. Venerabiles Fratres, dilecti Filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Concedita Nobis Domini Gregis cura continuo Nos urget in id praecipue & tota sollicitudine incumbere, ut ab eis maxime, qui sortiti sunt partem Ministerii huius, & in lucem Gentium sunt missi, erga S. Sedem, ac Apostolica mandata fidele obsequium exhibeatur, atque Fidei dogmata, sacrosque Ecclesiae ritus, & ipsi inmemerata retineant, & alias edoceant, ut quos locorum immensa spatia a Patri Sede longe disiungunt, eos tamen Fidei eadem in unitate spiritus, & doctrinae conglutinent. Alias itaque per similes Literas nostras sub datam 24. Augusti 1734. incipientes, Compertum, exploratumque: Fratritates vestras, omnesque Missionarios eo notari, quo potissimum, Paterno charitatis affectu requisivimus, & declaravimus, quam impense exoptavimus, ut qui in Regni istius Christi fidei veritatem agnoscentes, convertuntur, superstitiosos Gentium ritus omnino abicerent, atque avorsarentur, ne habeantur & ipsi ad instar eorum, qui: Cum Dominum colerent, & suis quoque serviebant iuxta consuetudines Gentium: utque in re tanti momenti nulla esset offendentium occasio, auditis Theologorum, ac praesertim Venerabilium Fratrum Nostrarum S. R. E. Cardinalium per universam Christianam Republicam Generalium Inquisitionum suffragiis, plura, & iuxta dubia tunc proposita, provide statumini, & a Missionariis observanda praescripimus; Quorum omnium in Nos observantia, ac studium amplificandae Fidei, in certam spem Nos erigunt, ut pari contentione pro viribus obtemperare satagant, nec ulli erit, qui detestabili indulgentia aliter fieri posse cogit, & veluti infidoles filii, Peccare eos faciant peccatum magnum: Sans esse hisce modis maneri Nobis satisfecisse, ac sine sollicitudine esse suaderetur; at tamen rei momentum, a qua Fidei puritas atque integritas pendet, nunquam hanc in nobis curam delebit, nisi ad magnitudinem negotii opportunitate semper commoveremus remedia. Quare Fratritatibus vestris, & Missionariis omnibus, quibus praedictas Nostras Literas direximus, sive Saculares, sive Regulares cujuscumque Religionis, Congregationis, Instituti, Societatis, etiam Jesu, fuerint, demandamus, ut praecipimus, ut omnia & singula, quae in dictis nostris Literis continentur, integre, exacte, ac inviolabiliter observetis, atque ab eis, quorum cura ad vos spectat, remota penitus quavis aliter interpretandi potestate, admissum observari faciat, in virtute sanctae obedientiae, Interdicti ab ingressu Ecclesiae, & respectivo excommunicationis latae Sententiae, a qua nemo vestrum a quoquam, praeterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, excepto tantum moris articulo, absolvi possit, & quoad Regulares insuper privationis vocis adivae, & sub quibus praecipimus, ut eidem, & sine ulla alia declaratione incurrant. Eisdem sub istis praemis, & consensu praesentis, ut omnia & singula, quae in dictis nostris Literis continentur, pari auctoritate praecipimus, & mandamus, ut implendis in ea contentis.

Illis observantia, & executio ipsorum sub censuram, & alios penis.

Nullas in posterum.

PONT. A. V. praeiuramus, ac praecipimus sub istis omnibus censuris, & penis, ut nullo pacto audeant vel minime alium explorare, nisi antea & ipsi iuramentum praedictum praestiterint, quin nec tanquam Praesbyteri Saculares ab Ordinaris Locorum deputati, seu voluti simplices Religiosi, vel quavis alio titulo & nomine, Christianifidelium Confessiones excipere, Concoctiones habere, aut Sacramenta ministrare, sed omni profus careant potestate; derogando quibusvis privilegiis, sibi ipsis, aut vestrae respectivo Religionis, Ordini, Congregationi, & Societati, etiam Jesu, spectatissimae, aut generaliter a Nobis, & a Praedecessoribus nostris quacumque ex causa concessis. Juramenta praedicta Saculares Missionarios coram Locorum Ordinariis, Regulares coram Superioribus, vel Apostolicis Vicariis praestare mandamus, & Vicariis vero ipsos, & Superiores in manibus Episcoporum. Nec eadem tantum verbo proferre, sed scripto iuxta formam per Nos praescriptam, & infra denotandam, ac propria manu subscribere tenentur, sub istisdem Censuris, & penis. Hoc etiam iuramentum praestandum fore mandamus, ac rogavimus ab illis, qui ad Episcopale munus ab hac Sancta Sede promovitur meruerint, vel ipsomet die, quo in manibus Episcoporum solemni emissariis erunt Fidei professionem, vel in actu eorum confessionis. Quorum iuramentorum subscripnata exemplaria, velita sibi in Archivis authentica copia, ad Congregationem de Propaganda Fidei, per Episcopos, & Superiores Regulares respectivo transmitti volumus, a qua ad illam S. Officii remittantur, ut sint obsequii erga Nos, nostrisque iussiones, puritatis, & integritatis Fidei vestrae monumenta. Ne vero tam Literarum nostrarum sub praedicta die 24. Augusti 1734. quam praesentium, ullis ignorantiam allegare valeat, hortamur Fratritates vestras, ac in Domino obtestamur, ut quo primum illas atque presentes recepierint, statim publicare faciant, ac ad singulos Missionarios, sive Saculares, sive Regulares fuerint, sub vestra respectivo iurisdictione degentes, easdem transmittant. Hoc ipsum praecipimus Apostolicis Vicariis, aliisque Regularium Superioribus, Contrascientibus, vel negligentibus declaramus incurrere ipso facto penam suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiae; Regulares autem Excommunicationis latae Sententiae, privationis Officiorum, & vocis adivae, & pastore.

Formula iuramenti Missionariis praestandi.

Formula autem iuramenti, sic praemittitur, a Missionariis praestandi, est, quae sequitur, videlicet: „ Ego N. Ordinis N. seu Societatis Jesu Missionarius ad Regnum N. vel ad Provinciam N. in Indiis Orientalibus a Sede Apostolica, vel a meo Superioribus iuxta facultates eius a Sede Apostolica concessas missus, vel destinatus, parendo praescripto Sanctissimi Domini Nostri Papae Clementis XII. per Literas Apostolicas in forma Brevis datas die 13. Maji anni 1739. in iuncto omnibus Missionariis in dictis Missionibus, praestandi iuramentum fideliter servandi dispositionem Apostolicam circa ritus Malabaricos ad formam Literarum Apostolicarum in forma Brevis eiusdem Sanctissimi Domini Nostri die 24. Augusti 1734. incipientem. Compertum, exploratumque: mihi per integram eisdem Brevis lecturam optime notis; promitto, me plene & fideliter paritum, illudque exacte, integre, absolute, & inviolabiliter observaturum, & absque ulla tergiversatione adimpleturum, necnon ad formam dicti Brevis instructurum Christianos mihi commissos tam in Concionibus, quam in privatim instructionibus, ac praesertim Cathecumenos, antequam baptizentur, & nisi promittant observantiam dicti Brevis, ejusque dispositionum, & prohibitionum, me ipsos non baptizaturum, prout quoque curaturum omni studio, quo poterero, ac omni diligentia, ut sublatis Gentium caeremoniis, illi Christianis fideliter suscipiantur, & retineantur ritus, quos Catholica Ecclesia pie praescripsit, qui tandem exitus debita religione nostris Literis, quas die 24. Augusti 1734. Vobis, & Missionariis istis commorantibus adimus. Sano taciturnitas haec curarum, & angustiae nostro paterno erga vos amori causa est, tum & maxime quia, incerte licet, sparsae hic sunt voces, easdem Nostras Literas, & Decreta in publicum ab omnibus minime posita fuisse, nec exade, prout oportet, adimpleri, quin non desse aliquos, qui diversa opinantes, ac loquentes, adducunt discipulos post se. Quare primum Fratres,

„ Ego N. manu propria.

Bull. Rom. Bened. XII. Tom. I.

Formula vero iuramenti, ut supra, praestandi ab Episcopis, est, quae sequitur, videlicet: „ Ego N. Episcopus Civitatis N. memor iuramenti a me praestamenti ab Episcopis, sicuti in actu meo solemnis Consecrationis, quo Romano Pontifici fidem, subjectionem, & obedientiam promisi, tum insuper eorum, quae provide sanxit Clemens XII. Pontifex Maximus circa ritus Malabaricos in Literis Apostolicis in forma Brevis, Episcopis, & Missionariis usque sub die 24. Augusti 1734. transmissis, parendo mandatis Sanctitatis Suae per alias similes Literas die 13. Maji anni 1739. in iunctis, ut in argumentum meae erga Apostolicam Sedem obedientiae non minus, quam filialis obsequii, me juris iurandi Religione obstringam, juro, & promitto, me plene, & fideliter eandem Literas Apostolicas sub dicta die 24. Augusti 1734. executurum, atque ea, quae in illis praescripta sunt, exacte, integre, absolute, ac inviolabiliter observaturum, curaturum pariter, quantum in me erit, ut ii omnes, qui mea in Diocesi Missionarii, & Sacerdotes sunt, vel futuri erunt, illas eodem profus modo in omnibus servant, atque exequantur, & contra inobedientes, si qui fuerint, me processurum ad formam Brevis sub die 13. Maji anni 1739., ut tandem sublatis Gentium caeremoniis, illi Christianis suscipiantur ritus, quos Catholica Ecclesia pie praescripsit, ac iugiter servat. Utque de hac mea voluntate, iuramento, filialique obsequio erga Romanum Pontificem, ejusque mandata perenne existat monumentum, propria manu me subscribo.

Ego N. Episcopus N.

Ceterum est magna Nobis spes sit, Fratritates vestras, & Missionarios omnes, nostras voces, & monita excipere diligenter, ac filiali obsequio exequi, curam insuper sollicitudinemque plurimam gerere, ut tam Orthodoxae Religionis puritati, integritatique, quam Gentium salutis adiumento sitis, omnesque in hanc unam rem, maximam utique, labores, sudoresque conferre, ut tandem, qui Christi amplectuntur fidem superstitiosos aversent ritus, eosque tantum suscipiant, ac iugiter servat, quos Catholica Ecclesia pie praescripsit, ac iugiter servat; at tamen pro Pastoralis Officii debito, ac Paternae Charitatis stimulo, iterum, iterumque commoneo non desistimus; ne a Pastorum Principe in custodia Gregis sui minus vigilasse judicemur; & Vobis interim in auspiciis bonorum omnium Apostolicam benedictionem imperimus: Datum Romae apud S. Mariae Majorum sub Annulo Piscatoris die xiiii. Maji MDCCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Nono.

§. 18. Haec Clementis XII. Literas aliae subsecuta sunt praenominatis earum Regionum Episcopis peculiariter inscriptae, quibus idem Pontifex & concepit animo intimum dolorem, ob nondum sibi delatum certam exoptatamque notitiam de praestata Apostolicis mandatis debita observantia, gravibus verbis patefecit, & eorumdem Episcoporum zelum ac religionem excitare curavit, ut ipsi exemplo ac diligentia sua praerent, ceterorum obedientiam solite promoverent. Harum Literarum huiusmodi exemplum est.

§. 19. Venerabilibus Fratribus, Episcopis in Regnis Indiarum Orientalium Madurensi, Massurensi, & Carnateusi.

CLEMENS P. XII. Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Continere labia nostra non possumus, quin vos, Venerabiles Fratres, Apostolica voce iterum alloquamur, de certo ex parte prima Episcopos, & denunciationem minime accepisse, qui tandem exitus debita religione nostris Literis, quas die 24. Augusti 1734. Vobis, & Missionariis istis commorantibus adimus. Sano taciturnitas haec curarum, & angustiae nostro paterno erga vos amori causa est, tum & maxime quia, incerte licet, sparsae hic sunt voces, easdem Nostras Literas, & Decreta in publicum ab omnibus minime posita fuisse, nec exade, prout oportet, adimpleri, quin non desse aliquos, qui diversa opinantes, ac loquentes, adducunt discipulos post se. Quare primum Fratres,

Resolutio Pontificis Clementis XII. resolutiones huiusmodi confirmat.

Etiamque observantiam, & executionem iungit.

Pariter adque solent. Relatum Breve publicatur, & Missionariis subscritur.

sed non ab omnibus observatur.

PONT. A. V. **Quae confici debent.**

Altera epistolae in forma Brevis ad Episcopos & Missionarios data die 13. Maji 1739.

Exordium cum mentione de superioribus Episcopis ad eisdem contenta scripta.

Idem tenor ad Congreg. de Prop. Fidei exemplum iuramenti praestandi ab Episcopis, & Missionariis.

Formula iuramenti Missionariis praestandi.

ANNO 1744. **Formula iuramenti ab Episcopis praestandi.**

Adhortatio pro omni iuramento executione.

Idem Clementis XII. ad Episcopos peculiariter inscriptae scribitur sub eadem data.

Tenor Epistolae in simili forma Brevis.

Consequenter de certo ex parte prima Episcopos, & denunciationem minime accepisse, qui tandem exitus debita religione nostris Literis, quas die 24. Augusti 1734. Vobis, & Missionariis istis commorantibus adimus.

Alia.

PONT. A. V.

Significat... Episcopi...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

Episcopi... Pontificatus...

nitates vestras ex animo requirimus, ut quomodo illis... Pontificatus...

§. 20. Neque vero his, quamvis adeo enucleate... Pontificatus...

§. 21. His ita constitutis, atque mandatis obtemperantes... Pontificatus...

apicem creditis, sanctaque Sedi fidele obsequium... Pontificatus...

§. 22. Hunc igitur fructum ex prudenti constantique... Pontificatus...

§. 23. Nonnulli siquidem, postquam Literis profecti... Pontificatus...

§. 24. Primum illud est, ut opere fubeventur... Pontificatus...

§. 25. Alterum, ut dispensatio alias concessa super... Pontificatus...

ANNUS 1744

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

Qui reliqua... Pontificatus...

PONT. A. V.

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

Et Pontifex... Pontificatus...

quam inventum sit, longa licet atque exactissima... Pontificatus...

§. 28. Ac primo quidem, animadvertentes impositum... Pontificatus...

§. 29. Quod autem attinet ad secundam postulationem... Pontificatus...

§. 30. Et quamquam exploratum esset, Gentes illas... Pontificatus...

§. 31. Verumtamen, ut memorata Sacramentalium... Pontificatus...

hoc pravo errore minime detineri, sed ob id tantum... Pontificatus...

§. 31. Verumtamen, ut memorata Sacramentalium... Pontificatus...

§. 32. Ex quo fas est intelligere, non eam esse aut... Pontificatus...

§. 32. Ex quo fas est intelligere, non eam esse aut... Pontificatus...

§. 32. Ex quo fas est intelligere, non eam esse aut... Pontificatus...

ANNUS 1744

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

Super quibus... Pontificatus...

ANNO 1744

III. Decretum Card. Tournonii circa Regiam Juliam & necessarium declarat.

Genium illarum Episcopis, & Missionariis predictis notum esse volumus, hoc exacto decennio, nullis aut precibus, aut rationibus, quae porrigi, proferris, que unquam possent, aliam denuo prorogationem concessum iri. §. 33. Ad tertium denique quod pertinet postulat, ut nempe apertius atque distinctius declaratur Decreti articulus, quo laudatus bonae memoriae Thomas Cardinalis Tournonius sancivit, ut Missionarii ad Paras egrotantes accedant, ut Sacramenta desiderantibus etiam domi administrant, ut denique illis omnia praesentia spiritualia subsidia, quae Caritas, Religio, & Officii ratio Evangelicis Operariis, nullo discrimine, nulloque respectu, Fidelibus universis, adversa praesertim valitudine confidatis, administranda praescribunt; nemo profecto non videt, quantumvis maxime proponantur difficultates, in quas incurere Missionarii se posse dicunt, si huic praepcepto tam iusto, tam sancto parere velint; ferendum tamen nullo modo esse quod Casus humiliorum hujusmodi hominum ex morbo decumbentium subire recusent, atque illos in summo etiam vitae discrimine, aut Sacramentis omnino carere sinant, aut saltem eorumdem percipiendorum maximam illis ingerant difficultatem. Nulla etenim apud Deum est personarum acceptio; nec ullam despiciere fas est vocare, qui in immo elegit Deus pauperes in hoc Mundo, divites in Fide, & heredes Regni, quod repromissit diligenter se. Quae qui contemnant, exhoronantes in pauperem, & Fratrem humilem confudentes in humilitate sua, hi porro longe nimis discedunt a doctrina, & exemplo Christi Domini Salvatoris Nostri, qui Nos, non Divina tantum voce, sed magis etiam atque illustribus factis edocuit, quanti apud Nos esse debeant, qui pauperes, atque abjecti per Mundi insaniam vocantur: ecce enim, aiebat S. Gregorius Pontifex Maximus, ire non vult Filius Dei ad Filium Reguli, & tamen venire paratus est ad salutem Servi. Certe si nos casualium Servorum rogarer, ut ad eum ire deberemus, proinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet: dicens: non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilis est. Ecce de Caelo venit, qui Servo in Terram occurrere non despicit.

§. 34. Quae ut gravissimo huic malo remedium afferant Praedecessores Nostri Romani Pontifices Gregorius XV., Alexander VII., & Clemens IX. in suis Apostolicis Litteris die xxxi. Januarii Anni MDCXXXIII. die xviii. Jan. Anni MDCLVIII., & die xxi. Sept. Anni MDCLXIX. respectivo datis, omni animorum contentione, atque zelo obtinere curarunt (quod & Nos eorum vestigia inherentes summo opere optamus, & quantum in Domino possumus, districte praecipimus, & mandamus), ut Nobiles cum Plebeis in unam eandemque Ecclesiam convenientes, una simul Divini verbi pabulo reserentur, & Ecclesiae Sacramenta recipiant, utque Missionarii Regnorum, Provinciae, atque Orientalium Indiarum, sui officii memores, ita animo essent comparati atque dispositi, ut non secus ac Nobilibus, abjectis quoque, & infirmis fortis hominibus, in his, quae ad spirituales eorum profectum pertinent, praesto essent, illisque in propriis etiam domibus, etsi humillimis ac sordidis, Sacramentum Viati unum ministrare minime recusarent. At, quod maxime Nos argit, sive ob immodicum illum honorem, quo claro genere nati infimae Plebis homines, ut fertur, ita avertantur, ut vel illum contactu se commaculati, nobilitateque, & gradu cadere sibi persuadeant, (qui tamen error cum sit Christi lege damnatus, & Christianorum animis omnino est eliminandus); sive ob patrias leges, imperiaque Regum idololatrarum, quibus Christiani in his Regionibus subiecti sunt, aliave tandem de causa id evenerit, quae certe fuerant Praedecessorum nostrorum consilia, paternae exhortationes, praepcepta demum, quae usi sunt, ut infimi hujus generis hominum conversioni ac saluti procurande, quantum optaverant, plene consulere, atque providerent.

§. 35. Cum vero & Nos, Christi Domini documentis, Praedecessorumque Nostrorum exemplo excitati, anxie cogitemus, qua ratione illud tandem

re ipsa consequi possimus, quos eisdem Praedecessoribus Nostris sanopere cordi fuit; opportune accidit, ut Societas Jesu Missionarii, duorum villicationum Regnorum Madurensis, Mayfurensis, & Carnatenfis Missiones postquam concessas sunt, postquam declarari a Nobis articulum de Pareis postularunt, paratos se Nobis aruerint, pollicentique sint (modo id Nos ipsi probarem) certos aliquos delegare Missionarios, qui Pareis convertendis, dirigendisque praecipue dent operam. Quod quidem eorum consilium, quo Parearum conversioni & saluti satis bene consultum fore confidimus, paterno gaudio suscipientes, pro temporum circumstantiis probandum, commendandumque esse diximus, oblationisque Nobis factae, ac religiosi promissi exemplum ab eorum Praeposito Generali subscriptum, in huius Romanae, atque Universalis Inquisitionis Tabularium referri, perpetuoque asservari mandavimus.

§. 36. Praemonemus itaque in primis Partium illarum Missionarios universos, ut quae Apostolici eorum ministerii erga Fideles omnes ex Divina institutione potissima partes sunt, minime obliviscantur, ac serio perpendentes, quod inter eos, qui filii Dei sunt, per Fidem quae est in Christo Jesu iuxta doctrinam Apostoli, jam non est servus neque liber, non est masculus neque femina, sed omnes unum sunt in Christo Jesu; quod ipse quoque Salvator noster a Deo Patre suo postulerat per omnes, qui credituri erant per verbum Discipulorum in ipsum, rogans nimirum: Ut omnes unum sint; sicut tu, Pater, in me, & ego in te, ut & ipsi in Nobis unum sint, ut credat Mundus, quia tu me misisti; novos eredentes infirunt, oportere illos eo mutuae charitatis vinculo inter se colligari, ex qua veluti tessera, & Divini Filii ab aeterno Patre missionem, & Christianae Religionis veritatem facile Gentiles agnoscant.

§. 37. Denique vero tot statim pro Pareis Missionarios deputari volumus & praecipimus, quot necessarii, & re ipsa sufficientes reputabuntur, pro eorum debita cura singulis in locis exercenda; qui peculiari studio eorumdem domos, ubi egrotant, pro viribus petant, ad eos invifendos, ac piis sermonibus, ac precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, eosque demum in extremo vitae discrimine constitutos sancto infirmorum Oleo delintendos, absque Personarum, aut sexus exceptione. Ubi vero contigerit praefatos Missionarios ad Parearum curam praecipue deputatos, ut eorum aliquid, & vivis excedere, vel alio abire; alterum alterius loco continuo subrogari mandamus; & intra spatium quinquennii a die datae praesentium, certissima atque authentica documenta de mandatorum nostrorum executione Apostolicae Sedi reddi debere praecipimus. Quod si intra quinquennium spatium hujusmodi documenta reddita minime fuerint, vel si redditis, minime constiterit alios exercendam subrogatos fuisse in eorum locum, quos vel oblitisse, vel alia de causa officio deesse contigerit; tum etiam, si intra spatium annorum decem, omnes non fuissent adhibere diligentia, quae tam a Praedecessoribus nostris, quam a Nobis ipsis superius praescriptae sunt, ad evincendum expellendumque horrorem, quo Gentes earum Regionum infestationes atque Salvam in Sacramenti Baptismatis administratione & susceptione, avertari dicuntur: de quo tamen minime dubitare Nos sinit filialis obedientia, quam il praeceteris Missionariis in Apostolicam Sedem se proferri gloriantur; aut denique si omnes adhibere diligentia frustra cessaverint; quot secus fore confidimus, dum mentis nostrae oculos ad Misericordiarum Patrem, totiusque consolationis Deum, cuius agitur causa, convertimus; in quemcumque eventum, ne Missiones illas tot Virorum laboribus ac sanguine fundatas deseramus, a quo sane longissime absumus; decernimus, & mandamus, ut alii Missionarii sive Saeculares, sive Regulares ex alio ceru, vel instituto, in ea Regna mittantur, ut experiantur num Deus, cuius incomprehensibilia sunt iudicia, in aliorum Operariorum villicatione divitias misericordiae suae effundere decreverit, eorumque labore, atque industria illos fructus in praefatis Regionibus & Gentibus producere, quos Missionariorum hanc ibi laborantium sudoribus, nulla licet impiorum culpa vel omissione, consequi non poterimus.

§. 38.

ANNO 1744

PONT. A. V.

§. 38. Et quamquam confidimus Missionarios nunc & pro tempore ibi existentes, profuso erga Apostolicam Sedem obsequio, ab excitandis turbis alienos futuros, nec ullum iustissimum Nobis obstaculum aut impedimentum allaturos, si dum ipsi in his Regionibus commorantur, eo novi Missionarii accederent, ibique versarentur; tamen quoniam Apostolici muneri id a Nobis ratio exigit, ut caveamus pericula, quae Christianae charitati offendiculo esse possent; hinc est, quod Societas Jesu Missionarii, qui in Madurensi, Mayfurensi, & Carnatenfi Regnis tunc erunt, virtute sanctae obedientiae jubemus atque praecipimus, ut quicumque casus ex praedictis evenerint, quo vel omnia, vel aliqua ex his, quae per praesentes Litteras Nostras circa praesentium respectu tempus, integre, exacteque, ut par est, impleta non fuerint, sive id ex eorum facto, sive ex omissione, sive ex prava, & contra litteralem eorumdem praesentium sententiam disorta mentis & voluntatis nostra interpretatione, sive demum ex qualibet alia causa nata de necessitate exprimentis id contigerit: statim, relictis praedictarum Regionum Missionariis, quorum in his Regnis exercendarum, & quocumque titulo, etiam deputarum ab Episcopis, seu Ordinariis Locorum, aut simplicium suae Religionis Presbyterorum, seu quolibet alio colore prosequendarum, iure omni, officio, & facultate ex eo tempore in posterum jam nunc eos a Nobis privatos, & imminatos declaramus, atque ex nunc prout ex tunc, & e contra, auctoritate Apostolica, & eorumdem praesentium tenore privamus, & imminuimus, illico, non expectata alia nostra, & Sedis Apostolicae declaratione, iustione, aut sententia, in Europam revertantur, ubi erunt, ut speramus, in hisce Partibus fructus relaturi.

§. 39. Demum, etsi illi Missionarii, qui moderandas censuras, dispensandum super infestationem, & Salvae Ritu in Sacramento Baptismatis administrando, atque articulum de Pareis declarandum postulerunt, difficultatis praetulerint circa alia capita Decreti praedicti Caroli Thomae Cardinalis Tournonii, & Apostolicarum Litterarum Clementis Papae XII., quarum initium Comperitur, exploratumque, est aliorum nihilominus Litteris ingente Nostro dolore accepimus, ex Missionariis alios esse, qui nulla habita interdicti a praefato Cardinali Tournonio latum, amplissime a Praedecessore nostro confirmati ratione, eo usque progrediantur, ut Christianis Mulieribus gestare permittant monile collo suspensum, contracti testem Matrimonii quod Regionis illius lingua Taly denominatum, effigiem quamdam habet informem illi, quod profanis earum Gentium nuptiis praesidere fertur; ipsique pariter Fidelibus, quo tempore ab illis nuptiae celebrantur, permittant fructum, vulgo Cocco nuncupatum, frangere, ad hoc ut tutiorum inde auctoria vel facta vel infesta desumant: Mulieribus demum, cum mensibus detinentur, Templi accessum, & salutari Penitentiae Sacramento interdicant. Quamobrem Nos animo reputantes, quam sit execrandum, Mulieres illas, quae sub Crucis vexillo militent, ornatas incedere hujusmodi insignibus, quae aut Idololatriam importent, aut de Gentilitatis superstitione suspecta sint, prout dubio procul est memoratum Taly, necessario proinde damnatum: quamque Christianae decet, ritus, caeremoniaeque sequi, vel imitari, ethnicam superstitionem reolentes, qua certe non vacat illa nuptiarum tempore in praedictis Regionibus usitata praefati Cocco distractio, quae idcirco iure & merito pariter reprobanda dignoscitur; quam denique iustam sit, mensiam tempore minime accere a Templis, & salutari Penitentiae Sacramento fideles Mulieres, quos laudabili praxi admitti Ecclesia, Redemptoris vestigia insistent, qui sanguinis fluxu laborantem non abiecit: Si enim, ut olim scripsit laudatus S. Gregorius Magnus, in sanguinis fluxu postea laudabiliter posuit Domini vestimenta tangere, cur quae monstrum sanguinis patitur, ei non liceat Domini Ecclesiam intrare?

§. 40. Haec inquam reputantes, ac relatis & minime ferendis abutibus pro Apostolici muneri ratione remedium adhibere quam maxime cupientes, mandamus, & virtute sanctae obedientiae, tenore praesentium nostrae Constitutionis perpetuae legis vim habentur, jubemus atque districte praecipimus universis Episcopis, atque omnibus, & singulis tam Saecularibus, quam Regularibus ex quocumque sint Ordine, Congregatio-

ne, instituto, nominatimque, ex Societate etiam Jesu, in Orientalium Indiarum Regnis Madurensi, Mayfurensi, & Carnatenfi existentibus Apostolicis Missionariis, ut omnia & singula, quae in supra inferis Clementis Papae XII. Litteris, quarum initium Comperitur exploratumque, quas etiam auctoritate nostra, quatenus opus sit, in omnibus, & per omnia approbamus, confirmamus, & innovamus, contenta sunt, tam quae supra dicta capita respiciunt, quam alia quaecumque per eandem Litteras praescripta, & definita, ac eorum normam, quae idem Praedecessor Noster alterius pariter superius inferis Apostolicis Litteris, incipientibus Concedita nobis, constituit & sanxit, non solum ipsi provirili parte integre, exacte, absolute, inviolabiliter, perpetuoque observent atque adimpleant, verum etiam, quantum in ipsis est, ut ab universis Fidelibus, qui eorum curae sunt concessiti, exacte ferventer & impleantur, omni studio ac viribus curent atque contendant.

§. 41. Denique eisdem Episcopis, & Missionariis omnes rogamus, & obsecramus per Dominum Jesum Christum, & per charitatem Sancti Spiritus, ut nihil aliud sapientes, praeter id, quod a Nobis, & a Praedecessoribus Nostris constitutum fuit, salutem Dei, quod per eorum ministerium Regionum illarum Gentibus missum est, parizelo ac puritate propagare non intermittant; omni studio dent operam, ut ne dum in novellis Christianis veteris hominis vestigia penitus expungantur, deleanturque, verum etiam quaecumque vel symbola, vel imagines, aut figurae, atque omnes demum species mala, ipsaque veluti umbra, & odor ethicae superstitionis ab ipsis eliminantur; illud cogitantes, ejusmodi caeremoniis, vanisque observationibus, quae Idololatriae reliquiae sunt, earum Gentium animos intricabilibus veluti laqueis ireturi, ac vetustos alio confectumque errores, quibus misere detinebantur. Quod si aliquos Regionum illarum Fideles, veluti parvulos adhuc fluctuantes, Paganorum contemptus, contumelias, aut persecutiones, propter Ecclesiae praepceptorum, & Ritu observantiam, formidare confecerint; illud ipsis illustre monitum, quod Sanctus Augustinus, Ecclesiae Doctor in pari argumento reliquit, commemorare, atque inculcare non desinant: Si quavis, unde vincantur Paganis, unde illuminentur, quodque ad ipsos Evangelii praedicationes praecipue dictum esse dignoscitur: Si quavis unde ad vitam vocentur; deserite solennitates eorum, deserite nugas ipsorum.

§. 42. Volumus autem, atque decernimus, eisdem praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praedicti Missionarii, eorumque Procuratores, & alii quicumque in praemis interesse habentes, seu habere quomodolibet praesentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praesentiae, & dignitatis existant, seu alias specifica mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, causae, quae propter quas praesentes emanaverint, sufficienter adductae, verificate, & iustificate non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptione, vel obreptione, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque, juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari: sed ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & adesse, quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quorumvis a Sede praefata concessorum Privilegorum praetextu, ad effectum impediendum, seu retardandum eorum executionem, quovis modo, seu quavis ex causa opponi, seu obijci possent, minime resagantibus, suos plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, easque propterea, omnibus & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter & inconcusse servari, sique, & non aliter in praemis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam ejusdem Sanctae Romanae

Clause esse

PONT. A. V.

PONTIFEX ID

Et charitatem erga omnes inculcar ex doctrina Apostolici Christi

Jubet deputari sufficientem numerum Missionariorum, qui Pareis assistant.

Et alios aliorum loco subrogari.

Et de hujus Decreti implimento decreti infra quinquennium, & de superioribus in tra decernimus.

Alia novae Missionario in ea Regni intercedos statuit.

Ne injungitur observantia & executione Decretorum S. Sedis, quae in omnibus, & singulis confirmantur.

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari...

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari... Contraria quibuscumque derogatur.

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari... fides praestanda...

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari... Tenor praesentium...

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari... Eorumque exempla...

ANNO 1744. Aliter iudicari, & interpretari... Eorumque exempla...

hujusmodi publicationem, omnes & singulos, quos concernant...

D. Card. Passioneus. J. Datarius. VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius.

Loco + Plumbi. Registrata in Secretaria Brevium. Publice die 7. Octobris ejusdem Anni.

APPROBATIO

CVIII.

Cultus ab immemorabili tempore exhibiti P. Nicolao Albergati S. R. E. Cardinalis, & Episcopo Bononiae, ex Ordine Carthusianorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUONIAM ita comparatum est, ut ea, quae alias accuratissime expensa, & concordatis cum viro...

BENEDICTUS PAPA XIV.

1. Singulare Divina providentia consilium esse videtur, quod Nobis reservaverit initium, & progressum...

2. Cum in minoribus Promotorem Fidei ageremus, Canonizationis ejus causam inducere tentavimus...

3. Decretis itaque Urbani VIII. Praedecessoris nostri inherendo, subici debet examini observantia eorumdem Decretorum...

PONT. A. V. Albergati toto tempore, quod Urbani VIII. Decretis exigunt...

4. Nos, ut Sanctitatis fama ejusdem Beati Viri illustrior fieret, ut publici ejus cultus fundamenta magis stabiliretur...

5. His omnibus comparatis, cum in Congregatione Rituum ordinaria proponendum esset Dubium de observantia...

6. Primo, evulgato hoc Decreto, nolimus ingen-tem publicae letitiae significationem dari, eo modo, quo in Canonizatione alieujus Beati fieri solet...

7. Secundo, praeter titulum Beati, quem de Jure Imagines possidet, a privatis primo illi attributum, nunc vero a Beati nominis Sanctae Sede comprobatum...

8. Primo, evulgato hoc Decreto, nolimus ingen-tem publicae letitiae significationem dari, eo modo, quo in Canonizatione alieujus Beati fieri solet...

9. Secundo, praeter titulum Beati, quem de Jure Imagines possidet, a privatis primo illi attributum, nunc vero a Beati nominis Sanctae Sede comprobatum...

Carthusianos fuisse delatum, ubi ad hunc usque diavolus quiescit: Cum illud Senis Florantiam comitatus fuisset...

6. Mentem autem nostram minime avertimus; sed Congregatio pro solutio pro causa excepto Decretis Urbani VIII.

7. Audivimus haec omnia singulari animi nostri letitia, & in omnibus unanimis, praedictorum Cardinalium solutionem...

8. Primo, evulgato hoc Decreto, nolimus ingen-tem publicae letitiae significationem dari, eo modo, quo in Canonizatione alieujus Beati fieri solet...

9. Secundo, praeter titulum Beati, quem de Jure Imagines possidet, a privatis primo illi attributum, nunc vero a Beati nominis Sanctae Sede comprobatum...

10. De ejus Sanctitatem Eugenium VII. gessit: postremo meritis plenam deus exhibuit opinionem, ac fama, heroicis virtutibus ornatum; ejusque corpus Florentiam, prout ipse mandaverat, ad

Documenta Sanctitatis Beati Viri Pontificis iusta collecta, & videri.

Causa proposita in Congreg. Rit. ipso Pontifice referent.

proemium.

Tenor Decreti editi in causa B. Nicolai.

Introducitur Causa.

Processus & sententia Ordinarum per Praefatum excepto Decretis Urbani VIII.

ANNO 1744.